

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 15C/49/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314202277
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Donič
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2019:8314202277.13

Rozhodnutie

Okresný súd Humenné sudcom JUDr. Vladimírom Doničom v spore žalobcu: Ing. I. V., W.. XX.XX.XXXX, T. XXXX/XX, XXX XX Q., zast. JUDr. Františkom Svatuškom, AK Námestie slobody 25, 066 01 Humenné, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, IČO: 00151866, Pribinova 2, 812 72 Bratislava, o náhradu mzdových nárokov 39.015,35 eur s prísl. t a k t o

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 8.736,- eur s úrokom z omeškania za obdobie od 01.05.2011 do 01.06.2011 vo výške 9,25 % ročne zo sumy 728,00 Eur od 02.06.2011 do zaplattenia, za obdobie od 01.06.2011 do 01.07.2011 vo výške 9,25 % ročne zo sumy 728,00 Eur od 02.07.2011 do zaplattenia, za obdobie od 01.07.2011 do 01.08.2011 vo výške 9,50 % ročne zo sumy 728,00 Eur od 02.08.2011 do zaplattenia, za obdobie od 01.08.2011 do 01.09.2011 vo výške 9,50 % ročne zo sumy 728,00 Eur od 02.09.2011 do zaplattenia, za obdobie od 01.09.2011 do 01.10.2011 vo výške 9,50 % ročne zo sumy 728,00 Eur od 02.10.2011 do zaplattenia, za obdobie od 01.10.2011 do 01.11.2011 vo výške 9,50 % ročne zo sumy 728,00 Eur od 02.11.2011 do zaplattenia, za obdobie od 01.11.2011 do 01.12.2011 vo výške 9,50 % ročne zo sumy 728,00 Eur od 02.12.2011 do zaplattenia, za obdobie od 01.12.2011 do 01.01.2012 vo výške 9,00 % ročne zo sumy 728,00 Eur od 02.01.2012 do zaplattenia, za obdobie od 01.01.2012 do 01.02.2012 vo výške 9,00 % ročne zo sumy 728,00 Eur od 02.02.2012 do zaplattenia, za obdobie od 01.02.2012 do 01.03.2012 vo výške 9,00 % ročne zo sumy 728,00 Eur od 02.03.2012 do zaplattenia, za obdobie od 01.03.2012 do 01.04.2012 vo výške 9,00 % ročne zo sumy 728,00 Eur od 02.04.2012 do zaplattenia, za obdobie od 01.04.2012 do 01.05.2012 vo výške 9,00 % ročne zo sumy 728,00 Eur od 02.05.2012 do zaplattenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Súd p r i z n á v a žalovanému náhradu trov konania vo vzťahu k žalobcovi v rozsahu 55,22 % s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podal dňa 26.2.2014 na súd žalobu, ktorou sa domáhal náhrady mzdy v dôsledku neplatnej výpovede po uplynutí výpovednej doby od mája 2011 do marca 2016 vo výške po 728,- eur za každý mesiac, t.j. 58x a od 1.3.2016 do 9.3.2016 vo výške 221,35 eur a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca rozhodnutím o vymenovaní do štátnej služby zo dňa 1.2.2008 bol vymenovaný za predstaveného na organizačnom odbore L. Ú. I. Ú. v Q. do funkcie štátneho zamestnanca - hlavný radca s tým, že toho istého dňa bol na základe rozhodnutia o vymenovaní do štátnej služby č.j. I. založený jeho štátnozamestnanecký pomer. Dňa 28.12.2010 bola žalobcovi doručená výpoveď z tohto štátno-zamestnaneckého pomeru na základe ustanovenia § 46 ods. 1 písm. b) a § 47 písm. c) zák. č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe. Štátnozamestnanecký pomer mal skončiť uplynutím dvojmesačnej výpovednej doby, t.j. ku dňu 1.3.2011. Žalobca sa žalobou podanou

na Okresnom súde Humenné proti L. úradu I. Ú. Q. domáhal určenia neplatnosti výpovede zo dňa 28.12.2010. Žalobcovi v dôsledku neplatnej výpovede po uplynutí výpovednej doby nebol zo strany žalovaného ako zamestnávateľa vyplácaný funkčný plat, ktorý mu patril vo výške 728,- eur mesačne v hrubom. Žalobcovi vzniklo právo požadovať od žalovaného zaplataenie náhrady mzdy, resp. platu po celú dobu, čo žalobca nemal možnosť vykonávať prácu. Žalobca bol od 1.3.2011 do 1.5.2011 práceneschopný, právo na náhradu platu mu vzniklo od 1.5.2011 až doposiaľ.

3. Žalovaný so žalobou nesúhlasil a žiadal ju zamietnuť v celom rozsahu.

4. Dňa 2.5.2017 súd rozhodol o rozšírení žaloby na návrh žalobcu o ďalšie náhrady mzdy od 2.12.2013.

5. Súd sa oboznámil so žalobou a jej prílohami a predloženými listinnými dokladmi a to rozhodnutím o vymenovaní do štátnej služby, výpoveďou zo štátnozamestnaneckého pomeru, rozsudkami, oznámením o výške a zložení funkčného platu a ďalšími listinami v spise, vyjadreniami strán sporu, pojednávaniami, vyjadrenie Ministerstva vnútra a Sociálnej poisťovne a zistil nasledovný skutkový stav:

6. Dňa 28.12.2010 bola žalobcovi doručená výpoveď zo štátnozamestnaneckého pomeru na základe § 46 ods. 1 a § 47 písm. c) zák. č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe. Štátnozamestnanecký pomer mal skončiť uplynutím dvojmesačnej výpovednej doby ku dňu 1.3.2011. Žalobca prejavil svoj nesúhlas s výpoveďou zo štátnozamestnaneckého pomeru.

7. Na tunajšom súde prebiehalo konanie 17C/78/2011, kvôli ktorému bolo toto konanie prerušené. Dňa 21.4.2015 Okresný súd Humenné rozhodol, že určuje, že výpoveď daná žalobcovi písomnosťou žalovaného zo dňa 28.12.2010 je neplatná a Krajský súd v Prešove tento rozsudok potvrdil rozsudkom zo dňa 26.1.2016.

8. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 2.6.2016 uviedol, že žalobca vykonával funkciu vedúceho odboru na odbore organizačnom L. Ú. I. Ú. Q. a pred daním výpovede mal funkčný plat zo dňa 31.1.2010 vo výške 728,- eur. Dňa 28.12.2010 bola žalobcovi doručená výpoveď zo štátnozamestnaneckého pomeru z dôvodu zrušenia štátnozamestnaneckého miesta a potvrdenie o skončení vykonávania funkcie vedúceho zamestnanca. Zároveň bolo žalobcovi doručené oznámenie o výške a zložení funkčného platu zo dňa 4.1.2011, na základe ktorého bol žalobcovi priznaný funkčný plat vo výške 678,- eur s účinnosťou od 1.1.2011. U žalobcu bola vykonaná úprava funkčného platu od 1.2.2011 s výškou 678,- eur. Výpovedná doba žalobcu skončila dňom 28.2.2011, kedy bolo žalobcovi vyplatené odstupné vo výške 3420,- eur. Žalobca dňa 10.3.2016 doručil žalovanému žiadosť o pridelovanie práce na základe rozhodnutia o vymenovaní do štátnej služby zo dňa 1.2.2008. Na základe rozsudkov bol so žalobcom vykonaný pohovor dňa 4.4.2016, kde mu boli ponúknuté voľné štátnozamestnanecké miesta. Žalovaný neprijal žiadne z miest. Z toho dôvodu bola doručená žalobcovi dňa 4.4.2016 výpoveď. Zároveň bol žalobca upozornený na to, že nadobudnutím právoplatnosti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. 21CoPr/4/2015 zo dňa 26.1.2016 zanikol právny dôvod na odstupné, ktoré mu bolo vyplatené, v tom čase služobným úradom I. Ú. Q.. Žalobcovi bol s účinnosťou od 10.3.2016 priznaný funkčný plat vo výške 780,50 eur na základe oznámenia o výške a zložení funkčného platu zo dňa 4.4.2016. V období po skončení štátnozamestnaneckého pomeru, t.j. od 1.3.2011 do 9.3.2016, nebol zákonný dôvod pre vyplácanie funkčného platu žalobcovi. Požiadal súd o doplnenie dokazovania či žalobca v rozhodnom období vykonal nejakú zárobkovú činnosť a či žalobca bol v období, za ktoré sa domáha náhrady mzdy práceneschopný a v akom časovom období, lebo ak zamestnanec nie je schopný prácu vykonávať, nemá v tejto dobe nárok na poskytnutie náhrady mzdy podľa ustanovenia § 78 Zákonníka práce. V zmysle toho žalovaný navrhol, že za obdobie, kedy žalobcovi vznikol nárok na nemocenské dávky, ak sa preukáže, že taký nárok vznikol, náhradu mzdy za toto obdobie v zmysle § 79 Zákonníka práce nepriznal.

9. Vo vyjadrení zo dňa 22.8.2016 právny zástupca žalobcu uviedol, že zmena výšky funkčného platu nemá vplyv na výšku požadovaného nároku. Zároveň navrhol zmenu resp. rozšírenie žalobného návrhu, pričom žiada plat za obdobie od 1.5.2011 do 10.3.2016 a následne súd rozhodol uznesením o pripustení zmeny žaloby.

10. Na pojednávaní dňa 5.9.2017 žalobca uviedol, že po vynesení rozsudku Krajského súdu v Prešove navštívil I. Ú. Q., že chce nastúpiť do práce. O mesiac nato ho telefonicky kontaktovali, že nemajú žiadne miesto a poslali ho domov. O mesiac mu volali, aby sa dostavil na úrad, kde bola komisia 4 ľudí a ponúkli

mu miesto v Martine, Žiline, aj v Bratislave. Keďže má maloletého syna, je vdovec a o syna sa stará sám a nástup mal byť hneď na druhý deň, preto to nepodpísal. Nastúpil do práce 4.4. a bol tam do 30.6. Keď mu dali výpoveď, nevyplatili mu odstupné. Odstupné v žalobnom návrhu nie je. Druhú výpoveď mu dali 4.4. a výpovedná lehota bola do 30.6. a uplatňuje si len mzdu do 9.3.2016, lebo potom už mzdu dostával. Právny zástupca žalobcu uviedol, že okrem odpočítania vyplateného odstupného si uplatňujú právo na náhradu mzdy až od 1.5.2011, lebo 2 mesiace bol práceneschopný od 1.3.2011 do 1.5.2011 a dostával dávky v nezamestnanosti. Základom pre výpočet mesačnej náhrady mzdy bol funkčný plat k 31.1.2010. Nižší platobný dekrét neobsahuje príplatok za riadenie a podobné veci a má zato, že funkčný plat bol vo výške 728,- eur. Platobný výmer do rozviazania pracovného pomeru bol vo výške 728,- eur a vo výške 678,- eur bol po výpovedi bez príplatku za riadenie. Platobný výmer z 9.2.2011 bol na sumu 684,- eur, kvôli zvýšeniu základnej mzdy o 1%. Čo sa týka Zákonníka práce, treba aplikovať Zákonník práce platný a účinný v čase výpovede, ktorý nič nehovorí o ohraničení náhrady na 36 mesiacov.

11. Na pojednávaní dňa 5.9.2017 žalovaný uviedol, že náhrada mzdy môže byť priznaná najviac za 36 mesiacov, teda nie od roku 2011 do roku 2016, preto požiadal o zníženie náhrady mzdy. Ak zamestnanec nie je schopný pracovať, keď mu patria nemocenské dávky, nemá nárok na náhradu mzdy. Časť žaloby týkajúcu sa úrokov z omeškania považuje za nedôvodnú.

12. Vo vyjadrení zo dňa 24.11.2017 žalovaný uviedol § 79 ods. 2 Zákonníka práce. Podľa súdnej praxe predpokladom takéhoto postupu je, že zamestnávateľ ako žalovaný o to požiada. Následne súd má hodnotiť či bol zamestnanec medzitým zamestnaný u iného zamestnávateľa, akú prácu vykonával, aký zárobok dosahoval a skutočnosť, prečo sa do práce nezapojil. Žalovaný navrhol náhradu znížiť. Podľa jeho zistení žalobca od 1.1.2011 do 30.9.2012 bol evidovaný ako zamestnanec s nepravidelným príjmom pre 1. Garantovaná, a.s., od 13.5.2011 do 13.6.2011 u zamestnávateľa Y. Q., od 29.9.2014 bol evidovaný ako samostatne zárobkovo činná osoba v oblasti finančného sprostredkovateľstva. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave 8Co/309/2011 zo dňa 5.6.2012.

13. Súd rozhodol dňa 29.3.2018 rozsudkom č.k. 15C/49/2014-205 tak, že priznal žalobcovi istinu 31.007,35 eur s príslušenstvom, zamietol žalobu pre sumu 8008,- eur s príslušenstvom a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 58,94% od žalovaného.

14. Proti tomuto rozsudku sa odvolal žalobca aj žalovaný. Krajský súd v Prešove rozhodol uznesením dňa 17.12.2018 č.k. : 18Co/103/2018-240 tak, že zrušil rozsudok a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konania.

15. Na pojednávaní dňa 19.3.2019 žalobca uviedol, že vychádzal z vymeriavacieho základu 728,- eur, ktorý mal v čase 28.12.2010, kedy dostal výpoveď na I. Ú. Q. a nevie ako Krajský súd určil vymeriavací základ 840,- eur mesačne. V období od 1.5.2011 do 9.3.2016 žiada náhradu mzdy a mal nepravidelné príjmy od Prvá garantovaná štvrťročne a bol vedený na Úrade práce a zastupoval malých akcionárov. Potom mal príjem od Y. Q. za sčítanie obyvateľstva zhruba 200,- eur. Bol aj živnostníkom, ale mal nulový základ dane a ako finančný poradca pre Wustenrot podpísal zmluvu na 2 roky, no nakoniec bol aj škodný, lebo musel platiť pokuty, keď vyhral súd. I. Ú. Q. mal právnu subjektivitu od 1.2.2008 do 31.12.2012. Poslednú mzdu dostal 28.2.2011. Keď mal druhýkrát výpoveď mal uvedené v zápočtovom liste, že je štátnym zamestnancom od 1.2.2008 do 30.6.2016. Od 1.7.2016 je evidovaný na Úrade práce.

16. Na pojednávaní dňa 30.4.2019 sa vyjadril právny zástupca žalobcu tak, že trvá na podanej žalobe a na pojednávaní uviedol, že nebolo obmedzenie na 36 mesiacov, preto žiada priznať náhradu za 58 mesiacov a za 9 mesiacov v r. 2016.

17. Podľa § 252i ods. 4 Zákonníka práce, výpoveď daná zamestnávateľom zamestnancovi pred 1. januárom 2013 a nároky, ktoré z nej vznikli, sa posudzujú podľa predpisov účinných do 31. decembra 2012. Dohoda o skončení pracovného pomeru uzatvorená pred 1. januárom 2013 a nároky, ktoré z nej vznikli, sa posudzujú podľa predpisov účinných do 31. decembra 2012.

18. Na základe vyššie uvedeného súd použil ustanovenia Zákonníka práce účinný do 31.12.2012, kde podľa § 79 ods. 2 Zákonníka práce, ak celkový čas, za ktorý by sa mala zamestnancovi poskytnúť náhrada mzdy, presahuje 12 mesiacov, môže súd na žiadosť zamestnávateľa jeho povinnosť nahradiť

mzdu za čas presahujúci 12 mesiacov primerane znížiť, prípadne náhradu mzdy zamestnancovi vôbec nepriznať.

19. Podľa § 79 ods. 2 ZP ku dňu 28.12.2010, ak celkový čas, za ktorý by sa mala zamestnancovi poskytnúť náhrada mzdy, presahuje 12 mesiacov, môže súd na žiadosť zamestnávateľa jeho povinnosť nahradiť mzdu za čas presahujúci 12 mesiacov primerane znížiť, prípadne náhradu mzdy zamestnancovi vôbec nepriznať.

20. Ak teda celkový čas, za ktorý by sa mala zamestnancovi poskytnúť náhrada mzdy, presahuje 12 mesiacov, môže súd na žiadosť zamestnávateľa jeho povinnosť nahradiť mzdu za čas presahujúci 12 mesiacov primerane znížiť, prípadne náhradu mzdy zamestnancovi vôbec nepriznať. Novela ustanovila znížiť, prípadne nepriznať zamestnancovi náhradu mzdy, ak celkový čas, za ktorý by sa mu mala poskytnúť náhrada mzdy, presahuje 12 mesiacov. Podmienkou zníženia, resp. nepriznania náhrady mzdy je uplatnenie tohto nároku zamestnávateľom na súde.

21. Žalovaný ako zamestnávateľ požiadal o zníženie náhrady mzdy v podaní 24.11.2017, preto sa ňou súd zaoberal a vysporiadal v súlade s rozsudkom NSSR 4 Cdo 204/2009 z 28.2.2011.

22. Krajský súd v Prešove v uznesení zo dňa 17.12.2018 č.k. 18Co/103/2018-240 uviedol v odôvodnení v bode 13. v druhom odseku, že: „Následne súd prvej inštancie rozhodne o nároku žalobcu podľa ust. §79 ods.2 ZP. Prizná nárok žalobcovi za 12 mesiacov, v prípade, že vykonaným dokazovaním bude bez sporu zistené, aký bol pravidelný mesačný príjem z pracovného alebo obdobného pomeru, z ktorého plynú pravidelne mesačné príjmy porovnateľné s mesačným príjmom, ktorý dosahoval u žalovaného v čase doručovania neplatnej výpovede z pracovného pomeru.“

23. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

24. Keďže z uznesenia Krajského súdu v Prešove vyplýva právny názor, že má súd priznať náhradu mzdy žalobcovi len za 12 mesiacov, súd prvej inštancie sa nemohol od tohto právneho názoru odchyliť v zmysle bodu 13. odôvodnenia a v zmysle § 391 ods. 2 CSP a priznal mu tento nárok za 12 mesiacov, teda od mája 2011 do apríla 2012, keďže bol od februára do marca 2011 práceneschopný.

25. Čo sa týka nároku, odvolací súd uložil tunajšiemu súdu odstrániť rozpory v príjmoch žalobcu jeho výsluchom (čo súd vykonal na pojednávaní dňa 19.3.2019) a vyžiadaním správy od Sociálnej poisťovne. Podľa vyjadrenia Sociálnej poisťovne, ktoré doručil žalobca dňa 12.4.2019, žalobcovi bol určený od I. Ú. U. Q. vymeriavací základ v januári 2011 vo výške 678 eur a vo februári 2011 vo výške 1116,75 eur pri nemocenskom poistení, v januári vo výške 678 eur a vo februári 2011 vo výške 2978 eur pri dôchodkovom poistení, pričom od J. Q., E..L.. vymeriavací základ v januári až marci a máji až decembri 2011 vo výške 840 eur a v apríli 2011 vo výške 84,- eur, od januára 2012 do marca 2012 vo výške 1260,- eur a od apríla 2012 do júna 2012 vo výške 420,- eur.

26. Súd mal zato, že žalobca poberal príjem od 1. garantovanej a.s. v čase od januára 2011 do júna 2012, ktorý bol však nepravidelný, preto naňho neprihliadal a priznal mu nárok za 12 mesiacov od mája 2011 do apríla 2012.

27. Čo sa týka samotnej výšky mzdy, na základe vyššie uvedeného rozsudku NSSR súd vychádzal z toho, že výška náhrady mzdy má byť vo výške 728,- eur tak, ako bola určená v čase oznámenia skončenia pracovného pomeru, resp. rozhodným obdobím je predchádzajúci kalendárny štvrtrok s funkčným platom 728,- eur. Práceneschopný žalobca v uplatňovanom období nebol.

28. Žalovaný namietal v žalobe úroky z omeškania z náhrady mzdy. Nevyplatenie náhrady mzdy v lehote splatnosti má za následok omeškanie. Pracovnoprávne predpisy neupravujú úroky z omeškania, avšak súdna prax v mnohých prípadoch postupuje podľa občianskoprávných predpisov. Úrok z omeškania je vo svojej podstate majetkovou sankciou, má veriteľa - zamestnanca odškodniť za to, že nemohol použiť dlhovanú istinu náhrady mzdy, ktorej úžitky na druhej strane mohol za čas omeškania poberať dlžník - zamestnávateľ (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1 Cdo 180/2009). Pri rozhodovaní o priznaní úroku z omeškania nie je rozhodujúce, či žalovaný omeškanie zaviniel, resp. nie

je dôležitý dôvod omeškania; na vznik nároku na úrok z omeškania stačí, že zákonom stanovená lehota na plnenia uplynula. Uznesenie Najvyššieho súdu SR (sp. zn. 1 Cdo 180/2009) deklaruje, že aj keď súčasný Zákonník práce ani iný pracovnoprávny predpis nepodáva úpravu úrokov z omeškania, treba postupovať podľa občianskoprávných predpisov. Súd preto žalobcovi priznal úrok z omeškania, ktorý je v súlade s § 517 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. tak ako si ho v žalobe uplatnil za jednotlivé mesiace.

29. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškaní.

30. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

31. Ako vyplýva z § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

32. V súlade s ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 9 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

33. Je nepochybné, že žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením svojho záväzku vo výške 8736,- eur, a preto žalobca má nárok aj na úrok z omeškania z tejto sumy. Súd priznal žalobcovi podľa ust. § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka úrok z omeškania, ktorého výška je v súlade s ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. tak, ako si ho žalobca uplatňoval.

34. O trovách konania v danej veci súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

35. V časti o zaplatenie 8736,- eur (22,39 % žalovanej sumy) súd žalobe vyhovel, čo predstavuje úspech žalobcu na jednej strane a neúspech žalovaného na druhej strane. V časti o zaplatenie 30.279,35 eur (77,61% žalovanej sumy) však súd žalobu zamietol, čo predstavuje úspech žalovaného a neúspech žalobcu. Z uvedeného vyplýva, že v konečnom dôsledku bol v konaní úspešnejší žalovaný, ktorému patrí náhrada trov konania po odpočítaní neúspechu v konaní, od jeho úspechu v konaní, a to v rozsahu 55,22 % z celkových trov konania, na ktoré by mal nárok pri plnom úspechu.

36. O výške náhrady trov konania bude v zmysle ust. § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.